

Någon Ersättning för att master bott här, vill jag inte ha. Jag hade lovat henne att sea fritt. Och någon uppoffring för min del har det heller inte varit, då ju huset ändå varit utan användning.

Och någon tacksamhets skuld till oss behöves du inte heller känna. Master har ju under tiden han bott här varit rätt kry och skött sig själa. Det var ju mest bara att se till att han var så.

Skulle du i fortsättningen hava lust att någon gång meddela dig med oss här hemma i Sverige så var vänlig att göra det. Jag tycker vist att vare gott om inte banden mellan er därute och oss ~~st~~ bleve helt slitna.

Jag förstår att du haft det besvärligt under de sista åren. Det vare ju gott om förbättringen ville fortsätta och det komme i närmsta förhållande igen. Under detta år blir det väl jordbrukarbefolkningen som får det svårast, på grund av den sååra torra som hemsäkt stora delar av landet.

Även här i vår ort har vi haft det torrt och varmt denna sommar. Temperaturen höll sig länge mellan 27. å 30. grader, och vi tycker att det räcker, kan förstå

hur det är hos Er som har så mycket mera.

Vi har just nu börjat skörda rågen.

På den högre belägna eller barrare jorden kan den brännagrat och är därför lätt och dålig.

Även värsåden såg ett slag utt att alldeles stå fäst. Men så under mitten av förra månaden fick vi ett regn som hjälpte upp det lite, men någon bra skörd kan det ändå inte bli. Det överskott på spannmål som under gången är varit till bekymmer kommer nog att regleras av sig själa.

Du misstänker att vi lantbefolkning inte uppskattar livet uti fria naturen så som stadsbon, men så är det nog inte. Det är nog tråkigt så att det är de som håller dom kvar. och gör att de kan försaka en del bekvämligheter som kommer stadsbon till del. åtminstone kommer jag dit så. Det är ju gott att även du och andra som så önska någon gång kan komma ut och njuta av fria naturen.

För nu sluta för denna gång med en kär hälsning till dig och de dina. Hälsa också Morbrors så gott när tillfälle gives.

Braderligt

Sigfrid

Lefesmåta den 2 Aug. 1936

Bäste kusin Emil:

Tack för brevet av den 9 juli. Jag kan så väl förstå vad du kände när du fick meddelandet om Mor's död. Det har ju förefallit att vara ett särskilt kärleksfullt förhållande mellan dig och henne.

Ditt sista brev fick hon inte läsa, Det kom dagen efter hennes död.

Ja nog tänkte Mor att det kunde vara hennes sista stund som var inne, detta yttrade hon någon gång.

Men hon hade även hopp om att övervinna sjukdomen även denna gång. Hon sade till Jenny, (Ernst hustru) någon timme innan hon dog, "jag tror nog jag blir bär igen". Det var tydligen hjärtat som stannade, ty slutet kom plötsligt tyst och stilla.

Doctorn trodde när han var hos henne, att det fara för att det skulle gå så. Med tanke på hennes höga ålder.

Hennes sjukdomsförlopp var så. Först på fredagen veckan förut, kände hon sig litet illamående så att hon låg till sängs. På lördagen var hon bättre så att hon var upp. Så på söndagskvällen blev hon sämre

igen. På tisdagen yrkade jag på att få kända läkare.
Ljålv var hon inte för det, trodde väl inte det var så
allvortligt. Samtidigt undrättde jag Ernst om hur det
var med mor. Han och Jenny kom hit på dagen och så
stannade Jenny här för att hjälpa till att se till henne.
På torsdagskvällen kom så slutet.

Under torsdagen fick hon besök av fru Nilsson på Norra
Höke som kom för att besöka henne, utan vetskap om att
hon var sjuk. Master verkade då rätt pig. Blev väl
glad över besöket. Fru Nilsson sade också när hon reste
att hon inte tyckte Master var så dålig. Men på om
några timmar var det slut.

Master blev begäven i Asarums kyrkogård. Han hade
utan sitt eget åtgörande blivit kyrkostyvet i
Ringamåla. Men vi förstod utan att han direkt
uttalat sig därom att han ville få sin sista viloplats
i Asarum. Master Tilda har styrt om att kullen
blevit planterad. Det fogade sig så att master
fick sin plats intill Master Tildas son, Ture.

Med honom var det en sorglig historia som du
kanske inte känner.

Han blev nämligen ytterligt nervös och till sist
tyckte han att han inte kunde leva och så gjorde
han slut på sig genom att skjuta sig.

Detta hände kort före Masters bortgång.

Det var ju en sorglig händelse och jag tyckte
det kändes svårt att se hur sorgsen Master Tilda var.